

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 150 Lei
Pe 6 luni . . . 75 Lei
Pe 3 luni . . . 40 Lei
Pentru America 2 Dolari
Numărul 3 Lei

Pentru inserate se plătesc 5 lei de șir garmond.
La publicările ulterioare se socotește taxa jumătate.

Unitatea

Foaie bisericească-politică. — Apare în fiecare Sâmbătă.

Puterea Spiritului Sfânt.

— Din prilejul canonizărilor dela 31 Maiu c. —

(vb) Încă odată vocea blândă și infalibilă a sf. Părinte al Romei a proclamat lumii întregi virtuțile eroice ale două creaturi transportate în Ceriu în corul sfinților și ridicate pe pământ la onoarea altarelor. Încă odată biserica întregă s'a unit într'un gând la sărbătoarea solemnă din San Pietro dela 31 Maiu 1925, Rusalile apusene, când au fost canonizați doi noi eroi ai catolicizmului universal: Fericitul Ioan Eudes, fondatorul Congregației Isus și Maria și fericitul Ioan B. Vianney, parohul din Ars, cunoscut sub numele de: „Le curé d'Ars”.

Doi necunoscuți, ignorați de către „lume”, cari nu cunoscuseră triumfurile profane ale războaielor, izbândelor și științelor, dar pe cari biserica i-a încununat Dumineca trecută cu o altfel de aureolă neperitoare, una a cărei lumină va străluci necontenit până la capătul veacurilor.

Unul e un călugăr disprețuit, celalalt e un simplu „popă de pe sate”... Nimic, ce să vestească celebrități șgomotoase; și totuși în fața scapularului sdrențos a lui Eudes și a vechei reverende a modestului „preot din Ars” s'a prosternut Dumineca trecută, împreună cu Papa Piu al XI-lea, întreaga biserică!

„Preotul din Ars”!... Pe cât de necunoscut era acest nume înainte cu un secol, pe atât de sărbătorit a devenit azi în sânul întregii biserici!

Puterea dumnezeiască, simbolizată atât de minunat în forma limbilor de foc, cum s'a pogorât la Rusalii peste sfinții apostoli, nu a putut arăta un mai mare dispreț față de „măririle” lumii deșerte, și nu a putut pregăti o mai mare umilire pretențioasei și petulantei „șterități” „moderne”, decât alegând pentru o operă măreață de misericordie și sanctificare un om atât de simplu, cum a fost sf. Ioan Vianney.

Din copilăria sa „preotul din Ars” nu are nimic, afară de pietatea sa și o înflăcărată iubire față de Dumnezeu. Chiar primii ani de școală îi sunt foarte grei; cartea îi formează o tortură formidabilă încă din vremea, când pentru întâia oră își bate capul cu gramatica latină, pentruca mai târziu să aibă enorme greutăți cu filosofia, care erau cât pe-acți să-l împiedece dela continuarea teologiei. Admis totuși, termină, cu chin și vai, studiile teologice, cari i-au făcut atât de mari dificultăți, încât episcopul său numai considerându-i zelul și pietatea l-a admis la ordul preoției.

Dar și în el s'au verificat cuvintele Mântuitorului: „Piatra, care nu au socotit-o ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului”. Acumcat într'un sat păcătos, cucerit de furia infernală a enciclopediștilor Franței sectare și în care, când merse el acolo, nu mai umbra

nimeni la biserică, în scurt timp a răsturnat întreagă dominația francmasonică, convertind sute și mii de păcătoși și făcând din scaunul său confesional centrul piilor peregrini, cari se perândau la el, cercând mângăiere și încurajare. Acest sanctuar deveni apoi, după moartea sa, celebru pentru nenumăratele prodigii miraculoase, operate aici la invocarea sfântului Vianney.

Nu prin discuții filosofice, nu prin învățături ascetice, nu prin elocvențe oratorice, nu prin reclame șgomotoase, nu prin vorbe aspre sau certări și muștrări severe își făcu el apostolatul de convertire. Singurul său „argument”, singura sa armă contra vrășmașilor lui Dumnezeu a fost rugăciunea, acompaniată de o specială devoțiune față de Isus din sf. sacrament al altarului și de câte-o vorbă dulce, blândă, părintească, inspirată de adevărată iubire de Alter-Christ și șoptită cu o gingășie evlavioasă și plină de generozitate în scaunul mărturisirii... Aceasta îi făcu cu timpul consilierul tuturor colegilor și superiorilor săi, cari nu arareori alergau — în cap cu vâdica — la sîntul înțelept al „neștiutorului cleric” de odinioară.

Întreaga sa pastorație se petrece în fața altarului, în confesional, în mijlocul bolnavilor, săracilor, neputincioșilor; nu în politică, nu prin târguri, nu în economii. Astfel se putu ridica, prin puterea Spiritului sfânt, la pedestalul glorios, de a ajunge exemplarul preotului din cura animarum. Întreaga lui activitate e caracterizată de o simplitate adorabilă în care trăi și în care își ajunse „șărmanul sfârșit”. O simplitate concentrată în iubire, umilință, pocăință... Aceste trei virtuți cuprind întreagă poezia simplului, dar sfântului „curé d'Ars”...

Oh, dacă preoții satelor noastre, luminați și încălziți de puterea celuice „în chip de limbi de foc s'a pogorât la Rusalii peste sfinții săi învățăcei și apostoli”, s'ar putea pătrunde și ei de secretul divin al adevăratului apostolat, săvârșit de acest comun dar biruitor soldat al lui Hristos!

Sf. Părinte al Romei către peregrinii români. Neîntorcându-se, până în momentul când scriem aceste șire, peregrinii noștri din Roma, dăm aici după numărul din 27 Maiu al ziarului papal „L'Osservatore Romano” câteva amănunte asupra audienței lor colective la sf. Părinte Papa Pius al XI-lea.

Reprezentanții bisericii și neamului nostru, conduși de episcopii dela Oradea-mare, Gherla și Lugoj, au fost primiți de sf. Părinte în după amiaza zilei de 25 Maiu, dupăce acesta mai primise un pelerinaj spaniol, unul francez și un al treilea din Canada. Audiența, ținută în sala ducală, s'a prelungit binișor peste un ceas, fiind admiși toți peregrinii la sărutarea dreptei, și împărțind Papa tuturor medalia comemorativă a jubileului.

În cuvântul său, spus în limba italiană, Papa a atins următoarele lucruri, pe cari Prea-

sfințitul episcop Frențiu le-a tălmăcit apoi pe românește pentru a fi înțelese de peregrini.

Pe lângă considerantele comune de bucurie cari însoțesc orice pelerinaj, Sf. Părinte simte în fața peregrinilor români o bucurie cu totul particulară, pentru că se gândește la țara de unde au venit, care — după cum o arată și numele — este legată în chipul cel mai strâns de Roma, care ca o mamă bună se bucură putând îmbrățișa la sânul său pe fii săi iubiți. Cu aceste sentimente îi binevintează și le dorește ca în această cetate, de unde își trag originea după sânge, să găsească toate bucuriile pe cari trecutul, istoria, civilizația și frumosul anutimp de acum poate să le ofere. Mai presus de toate le dorește însă, să afle în ea ceace în chip special au venit să caute: întărire și sprijin în devoțiunea lor și în legăturile lor cu Mama comună, biserica Romei, precum și tezaurii „Anului sfânt” cari sunt la îndemâna tuturor, tezaurii de pocăință, de sfințire și de învoire sufletească. Le urează tuturor să li-se îplinească cât mai deplin toate gândurile bune, și în deosebi o întărire a credinței care îi animează pe catolicii români, cum a animat și pe părinții lor, și un spor al dragostei care singură poate încorona în chip vrednic aceste bune gânduri. Roma este cu adevărat pentru oricine centrul, inima și capul lumii, dar pentru un fiu al bisericii ea mai este și un sfânt loc de pelerinaj la mormântul sfântului Petru și de omagiu pentru acela — oricine ar fi el — care îi este următor. Iar succesiunea aceasta apostolică este cea mai hotărâtoare dovadă pentru adevărata biserică a Domnului.

La sfârșitul cuvintelor sale, spuse liniștit și totuși cu multă căldură, sf. Părinte a dat apoi tuturor obișnuita binecuvântare apostolică.

Pe marginea unui raport sinodal. Gazeta oficială a eparhiei ortodoxe din Cluj publică următorul extras din raportul sinodal al senatului bisericesc:

Revenirea la ortodoxie s'a manifestat în anul acesta în măsură deosebit de pronunțată. A revenit la biserică noastră poporul în masse mai compacte, implinind formele legale în număr de 3481. Deși s'au făcut în unele părți șforțări mari pentru contrabalansare, curentul de revenire la ortodoxie este atât de puternic încât crește din zi în zi și se fortifică. Curentul pornit de jos în sus, din conștiința poporului nu se mai poate stăvili și merge cu pași siguri spre izbândă. Deocamdată este stânjenită pornirea aceasta în tendința de a lua proporții mai mari de dispozițiile legilor ungurești încă neabrogate.

Cu toate că „curentul pornit de jos în sus — chipurile: dela poporul pe care-l asmuță fel și formă cu toate ocaziile — ... nu se mai poate stăvili”, dd. dela Cluj au fost deastădată mai circumspecți și în loc să ne dea, ca în rândul trecut, date concrete despre sufletele câștigate în singuraticiele comune, ne dau numai cifra sumară de 3481, pe care nime nu-i în măsură de-a o putea controla. Dar așa putea să ne dea nu 3481, ci chiar și câteva zeci de mii, fiindcă se potrivea atunci mai bine

fraza, despre „curentul puternic... care crește din zi în zi și se fortifică“.

Or, situația noastră nici pe departe nu este atât de tragică. Incercările de-a momi pe-ai noștri sunt incontestabil din cele mai dese și mai puțin onorabile, dar oamenii noștri se lasă mult mai greu, decum i-ar plăcea cutărui asesor bisericesc dela Cluj. Și așa se explică apoi cuvintele dela sfârșitul acestui extras, că „deocamdată este stânjenită (mai sus se „fortifica din zi în zi“) pornirea acesteia“, pentru că ne apără, vezi Doamne, legile ungureștilor...

Nu, domnilor, nu legile ungurești ne apără, ci cu totul altceva: Ne apără... apucăturile DVoastră necreștinești și, mai presus de toate, ne apără puterea noastră de viață.

BISERICESTI

După audiența colectivă din 25 Maiu a tuturor peregrinilor români, de care ne ocupăm la alt loc al acestui număr, sf. Părinte al Romei a primit la 17 Maiu și în audiență privată pe cei trei episcopi ai bisericii noastre, cari au condus pelerinajul.

Cu bucurie reținem dintr'un raport mai lung, că în parohia noastră din East Chicago Indiana (America), condusă de păr. Dr. Victor Crișan, viața religioasă și socială merg mână în mână, dând cele mai bune rezultate. Credincioșii noștri de acolo (vre-o 60 familii) au avut în postul mare exerciții spirituale în în toată forma, iar a doua zi de Paști s'a dat o frumoasă reprezentație, de pe urma căreia a rămas bisericii un venit curat de câteva sute dolari.

Revista „Aurora franciscană“ din Băcău anunță, că păr. Iosif Tălmăcel, parohul catolic de acolo, va aranja în cursul acestui an jubilar alte două pelerinaje la Roma.

Primul este plănuț pentru intelectualii cari doresc să vadă mai multe localități din Italia și de aceea va atinge următoarele orașe: Triest, Veneția, Florența, Assisi, Roma, Neopol

și Pompei. Costul călătoriei din București (dus și întors), cuprinzând bilet, hrană și dormit, va fi 15,000 Lei pentru cl. II și 11,000 Lei pentru cl. III. Iar al doilea, la care vor putea participa și persoane mai de rând, atingând mai puține orașe, se va aranja în jumătatea a doua alui August, costând numai 12,000 Lei pentru cl. II și 9000 Lei pentru clasa III.

Doritorii de-a participa la aceste pelerinaje, conduse personal de păr. I. Tălmăcel — care petrecând 7 ani în diferite părți ale Italiei, promite a fi o călăuză din cele mai prețioase —, să se anunțe la parohia catolică din Băcău, de unde apoi vor primi la timp toate invitațiunile necesare.

Comemorarea solemnă a aniversării primului conciliu ecumenic dela Nicea (325) s'a fixat din partea mitropolitului Moldovei pe ziua de 14 Octomvrie c., plănuindu-se pe atunci acolo și un mare sobor arhieresc, la care să fie invitați toți patriarhii ortodocși ai Răsăritului. Gândul de-a-i întruni pe aceștia în România pentru serbare, ar fi deodată și primul pas menit a asigura cu timpul bisericii române ortodoxe în fel de egemonie asupra celorlalte biserici autocefale. — Vom mai vedea ce o să iasă și din această combinație, altfel destul de interesantă!

Deocamdată preocuparea principală a ortodoxismului român îl formează așanumitul congres internațional creștin, care se va ține anul acesta, între 19—29 August, la Stockholm. Sinodul a și delegat pe trimișii săi, în frunte cu d. V. G. Ipir secretarul general dela culte, cărora guvernul le va da desigur tot ajutorul pentru a se putea apropia de ideile protestante ale celorce se amăgesc cu credință, că îndată-ce vor putea înjgheba o federală internațională a confesiunilor necatolice, se vor și bucura de autoritatea sfântului Scaun al Romei. Neînsemnatul mănunchiu de vetero-catolici nu vor participa, se pare, la acest congres și de aceea Sinodul, care ține să aibă contact și cu ei, a dispus ca unul dintre delegații dela Stockholm să meargă apoi — firește tot pe banii țării — și la Berna pentru a participa la congresul vetero-catolic de acolo.

Săptămâna politică.

Din mulțimea evenimentelor politice ale ultimei săptămâni *modificarea regulamentului intern al Camerei*, pe care partidele opoziției naționale unite o socotesc egală cu suprimarea oricărui parlamentarism, se ridică peste toate celelalte. Modificarea, votată nominal cu o majoritate de două treimi, prevede că la discuția pe articole a unei legi se poate cere suprimarea discuției, și atunci oricâte articole ar avea legea, ea trebuie votată în timp de 24 ore, urmând ca toate amendamentele dorite să se propună, fără nici o motivare, în acest timp.

— Dispoziția aceasta, introdusă din partea guvernului pentru a asigura până la 25 Iunie — când M. Sa Regele urmează să plece în străinătate și parlamentul trebuie închis — cu orice preț votarea celor peste 400 articole ale legii administrative și a prelungirii convențiilor cu Banca națională, a determinat partidele de opoziție la luarea de *măsuri excepționale* pentru a face posibilă exercitarea drepturilor constituționale de parlamentar, cari nu pot fi desființate prin regulamente silnice ale Camerei. Amănuntele lor încă nu se cunosc, dar dupăcum reiese din o declarație comună a șefilor opoziției unite, *modificarea regulamentului* se socotește ilegală și neavenită, urmând ca amendamentele cari se vor socoti necesare să fie susținute — chiar și cu forța — pe temeiul dispozițiilor vechiului regulament.

— Asistăm prin urmare la o luptă politică din cele mai acute. *Campania de răsturnare a guvernului liberal*, pornită mai cu de-a-îndreptă prin o întreagă serie de mari întruniri publice, a ajuns, prin atitudinea provocatoare a guvernului, pe neașteptate la violențe nebanuite, ale căror rezultate nu pot fi prevăzute. Atâta doar se dă ca sigur, că despre trecerea prin Camera a legii beuturilor spirtoase, a legii în vătământului particular și a altor legi votate de Senat sau pe cari ar mai veni să le voteze, nici vorba nu poate fi. Guvernul o să fie foarte mulțumit, dacă până la data fatală de 25 Iunie

□ □ Folta „Unirii“ □ □

In memoriam

— Amănunte din viața marelui arhieriu Vasile Hossu*) —

II

(aca) Fericitul episcop era deosebit de pios. La sfânta liturghie, adesea, plângea și-și bătea pieptul, în semn de pocăință. Avea un cult deosebit pentru Preacurata Fecioară Maria. Tocmai pentru aceea voia să stabilească călugări la mănăstirea din Nicula. Aici a zidit, atât pentru sine cât și pentru călugări, o casă. Și tot aici a dorit să fie îngropat, în fața icoanei făcătoare de minuni.

Promova din toate puterile dragostea pentru cultul și ceremoniile orientale. A îmbogățit episcopia cu odăjdii splendide. Ca să arate ritul oriental în toată strălucirea lui, a aranjat procesiuni grandioase; una la Nicula, în 1914; alta în Gherla, în Vinerea Mare, în proporții atât de uriașe, încât rămân uimiți streinii din Gherla.

Ca om politic, a fost aderent neclintit al postulatelor naționale românești, dar a înțeles că în acele vremi grele datoria arhierelui ro-

mân era să facă puntea de trecere între politica militantă și guvern. Deci a fost sprijinitorul și apărătorul celor ce duceau lupta grea națională, iar el, din partea sa, se silia să stoarcă, cât se putea mai mult, dela guvern pentru biserică și școala românească. Așa că, deși nu făcea politică militantă, totuși el era centrul politicii românești. Fără ca să cadă asupra lui măcar bănuiala înstreinării de neam, a știut să-și câștige o influență nespuse de mare la curtea regală și la guvern. Atât de mare îi era trecerea la curte, încât era temut chiar și de Maghiari.

Scopul suprem al politicii lui era ridicarea poporului român pe teren economic și cultural. Știa să fie și dârz când era vorba despre apărarea cinstei naționale. E cunoscut cazul cu cardinalul-arhiepiscop Szmrecsányi, om foarte dur și îngâmfat. Acesta, într'o conferință episcopescă, a spus că episcopul Hossu și, împreună cu el, toți Românii sunt trădători de patrie. Arhieriu Hossu i-a ripostat: „Eminență, să-ți însemni că strămoșii mei și-au câștigat titlul de noblețe vărsându-și, pe la 1400, sângele pentru țară, și n'au venit ieri-alaltăieri în țară, ca strămoșii Eminenței Tale, cu coșul în spate și cu fluer în gură. Și, în sfârșit, să-ți seama, Eminență, că purpura nu este pătură dură (... a bibor nem pokróc)“. Cardinalul, ca lovit de trăsnet, a amuțit, apoi s'a sculat și s'a depărtat din sală. Ceilalți arhierii s'au apropiat de episcopul român, felicitându-l. Un

alt caz, din care apare minunata-i înțelepciune. În Viena, la delegații, un conte maghiar li cere părerea cu privire la recentul scandal, când ca huiduirea lui Mangra în București. Arhieriu român nu putea să desaproabe huiduirea. Dar ca să nu jicnească sentimentele contelui maghiar, a trebuit să-i dea un răspuns plin de diplomație. „Prietene — zise contelui — tu voiu răspunde cu o poveste. La noi, la Români, în Joia mare, seara, se citesc în biserică evangheliile cu patimile Mântuitorului. Într'un an, un țigan, fierar, se duse și el cu prilejul acesta la biserică și a rămas foarte impresionat, auzind căte a suferit Isus. În anul următor țiganul se duce din nou și aude aceleași întâmplări. Dă din cap țiganul nostru și se gândeste: Rău a făcut Isus, că s'a dus iarăși în grădina Ghetsimani. Dar se mângăie: Acum voi fi învățat minte, și în anul viitor nu va mai merge în grădină. Când însă și în anul următor aude, că Isus a trecut peste râul Chedronului și a intrat în Ghetsimani, țiganul pierzându-și răbdarea, strigă: Bine au făcut Jidanii. De ce n'a învățat Isus minte? De ce s'a dus a treia oară în grădină? Așa și cu Mangra...“

Fericitul episcop a avut o trecere foarte peneche la cercurile conducătoare. Influența lui se datorește, că actualul patriarh, M. Cristea, a fost întărit în scaunul episcopal al Caransebeșului. Maghiarii ar fi fost bucuroși să-l vadă în șirul arhierilor lor. Mitropolitul-primat dela Strigon îi scrie odată: „Ți-am spus în repeti-

*) Din lucrarea pomenită în numărul trecut, mai dăm aici și aceste părți deosebit de interesante.

Știri mărunte.

Peregrinii noștri romani s'au întors alaltăieri, în cea mai bună dispoziție, din drumul de peste două săptămâni, în cursul căruia au vizitat și alte orașe decât cele luate în program. Asupra momentelor mai importante ale acestui pelerinaj național vom putea da, sperăm, un raport mai amănunțit în numărul proxim.

Conferirea marilor premii naționale. Marșia trecută s'a întrunit la ministerul artelor comisiunea pentru acordarea celor 3 premii naționale de câte 100,000 Lei, întemeiate de d. ministru Lapedatu. Ele au fost distribuite pe cum urmează: Premiul pentru proză s'a dat dlui I. Brătescu-Voinești; cel pentru poezie dlui Mihail Codreanu, iar premiul (nou înființat) pentru critică și istorie literară a răsplătit străduințele neobosite în această direcție ale dlui Gh. Bogdan-Duică. Din comisia, prezidată de d. ministru al artelor, au făcut parte dd. M. Sadoveanu, O. Goga, I. Bianu, și Corneliu Moldovan.

Locale. Dumineca viitoare, a tuturor sfinților, va predica în catedrală Reverendul Petru Cristea, subprefect-econom la Internatul de băieți.

— Dumineca trecută s'a ținut sub prezidiul păr. Ștefan Roșianu, *adunarea generală a cooperativei »Ajutorul«*, care, deși încă abia la începutul activității sale, a realizat un profit curat de peste zece mii Lei, făcând o învârtire de aproape un milion Lei și ajutând prin aceasta în chip foarte însemnat pe toți membri ei, și indirect — prin împiedecarea urcării prețurilor pe piață — chiar și pe toți ceilalți locuitori ai Blajului. Dintre hotărârile mai importante ale adunării generale încreștăm cu bucurie pe cea referitoare la înființarea unui depozit regional, merit a deservi trebuințele unităților cooperative din câteva județe, un așezământ, care condus cu pricepere poate să dea cooperativei »Ajutorul« un avânt din cele mai frumoase. În conducerea cooperativei s'a făcut și o mică schimbare, intrând în Consiliul de administrație și păr. Vasile Moldovan, parohul Blajului.

— Sâmbăta trecută s'a dat în fața unui număr, dar nu chiar meritat public, o nouă *representație teatrală*, cu două piese de Caragiale. Trupa a fost condusă de d. Gr. Tăutu, aparținând cândva Teatrului național din Craiova.

— Luni, a doua zi de Rusalii, se va aranja din partea reuniunii pompierilor voluntari o *petrecere de vară* în grădina din Veza. Începutul la orele 16. Prețul de intrare 20 Lei de persoană.

Un cuvânt al dlui N. Iorga. Sub titlul »Pe căi rătăcite«, d. N. Iorga publică într'un număr mai nou al »N. R.« următoarele gânduri vrednice de a fi reținute: »Pentru a întări nația noastră e de nevoie, din fericire, un singur lucru: înaintarea ei culturală, deșteptarea energiilor ei, crearea unei conștiințe active a masselor populare. Un liniștit apostolat la sate, străin de interesele de partid și de persoane, iată încotro trebuie să plece tineretul doritor de a-și servi neamul. Dar să se spargă geamuri, să se bată trecători, să se ucidă funcționari cari, dacă sunt abusivi, au unde să răspundă, să se năvălească întruniri publice care sunt ale altora, să se spuie și să se scrie sentimentalități fără talent, să se ajute ambiții de oameni isprăviți, aceasta e pentru acești tineri o greșeală față de ei și una față de cauza pe care pretind a o servi«. — Sunt glose foarte potrivite pe marginea verdictului cunoscut dela Turnu-Severin.

Vești bune din Teaca. A doua zi de Rusalii se va aranja din partea »Reuniunii femeilor române sf. Maria« din Teaca, cu concursul corului bisericesc gr. catolic român de acolo o producțiune corală-teatrală. — Este o mișcare ce nu trece în proporții peste cele o-

bișnuite în alte părți, dar care pentru Teaca, unde avem abia o mână de Români, înseamnă foarte mult și de aceea am crezut că e bine să fie relevată.

† **Păr. Ștefan Sabo**, parohul Urminișului și Ardihatului (eparhia Gherlei), s'a stins la 22 Maiu c. în anul 83 al vieții și 56 al preoției sale cinșite. Il deplâng număratoase rudeni. — Fie-i partea cu dreptii!

† **Văd. Francisca Barițiu n. Neagoe**, bunica dlui primpretor Dr. Traian Denghel, căruia și pe această cale îi transmitem condoleanțele noastre, s'a stins aici în Blaj la 3 Iunie c. în anul 92 al vieții sale. — Odihnească în pace!

× **Dșoara NATALIA DORINA POP**, profesoară la școala medie de fete din Aiud, fiica dlui Porfiriu Pop, și d. Dr. IOAN SĂROIU, medic la spitalul județan de acolo, și-au celebrat cununia religioasă în 31 Maiu c.

Cărți & Reviste.

I. L. CARAGIALE: *Momente, Schițe, Amintiri*. Opere complete vol. I. Ediția IX („Cartea Românească”). București. 1925. Prețul Lei 25.

I. POPESCU BĂJENARU: *Sfânta Scriptură pentru popor*. Editura „Cartea Românească”, București. 1925. Prețul 45 Lei.

Este o carte de aproape 200 pagini, cvart, care într-o bună limbă populară ne dă un fel de Mica Biblie a ambelor Testamente. Ilustrația deosebit de bogată — are cu totul 118 ilustrații, 4 icoane și o hartă a locurilor sfinte — face din această carte un bun mijloc de a apropia învățăturile și faptele atât de importante ale sf. Scripturi de sufletul poporului nostru.

BÉLA BICSÉRDY: *Menirea omului sau isvorul sigur al fericirii și al succesului*. Traducere de Dr. Aurel Gerasim. Sibiu 1925. Prețul 40 Lei.

Numele autorului, destul de cunoscut în părțile noastre ardelenice, este legat de propaganda ce-a început să facă pentru un regim particular în mare parte vegetarian, care înlocuind regimul, »degenerat«, obișnuit aici în toate părțile, ar putea da omenimei o nouă înfățișare, lungindu-i în chip foarte însemnat anii vieții. Traducătorul, un magistrat din Sibiu, care însuși a experiat asupra sa roadele binefăcătoare ale regimului »Bicsérdy« n'are destule cuvinte pentru a îndemna pe toată lumea să urmeze acest regim, pe cât de economic, pe atât și de binefăcător. Broșura de acum este mai mult un excerpt din teoriile »maestrului« asupra regimului său, dar d. Gerasim se gândește să scoată cât mai curând — într'un volum de aproape 300 pagini — traducerea fidelă a cărții principale a autorului, așanumita: »Macrobotica«, sau »Cartea artei de a trăi«. — Ceice o abonează înainte la autor (Sibiu, Palatul Sanatorului) o vor avea cu prețul redus de 160 Lei.

D. I. ȘTEFĂNESCU: *Industrializarea și comercializarea fructelor și legumelor*. Lucrare premiată de „Cartea Rom.”. București. 1925. Prețul Lei 80.

Este o carte din cele mai folositoare, de pe urma căreia imensa bogăție a fructelor și legumelor care sunt — și mai ales — ar putea să fie în această țară, se va putea pune în deplină valoare. Autorul este directorul horticulturii în ministerul agriculturii și domeniilor și ca atare este în măsură a ne da cele mai exacte orientări în această materie. Cartea are numeroase ilustrații, iar la sfârșit ne dă o foarte bună schiță a unui cupitor bosniac pentru uscatul fructelor și legumelor.

DR. NICOLAE BRINZEU. *Sfintele taine*. Botezul. Mirul. Pocăința. Lugoj. 1925. Prețul 8 Lei.

Este a patra broșură din cele 10 anunțate de autor împotriva sectei pocăiților, dând și aici alături de adevărata doctrină a bisericii, greșelile pocăite, pe cari le combate. În legătură cu botezul, poate cel mai greu punct de apărut, n'ar fi stricat — credem — să se fi insistat mai pe larg asupra temeiului scriptural al botezului copiilor, cari încă nu pot să aibă acte de credință.

INFRAȚIREA. An. I. Nr. 3—4 (Martie-Aprilie). Revista asociației preoților din județul Vlașca. Giurgiu. Abonamentul 60 Lei pe an.

Abia apărută și urmând, se vede, »Infrățirea« dela Cluj, ale cărei păcate n'o lasă să mai reapară, ne și ia la vale pe tema de-a nu fi bucușori, că »serviciul divin oficial dela sărbătorile naționale« să se facă nu-

va putea să treacă cele două legi cari îl preocupă mai deosebit.

— În mijlocul acestor lupte, cari pasionează în cel mai înalt grad întreaga obște românească a țării, *partidul averescan se strecoară ca un parazit, milogindu-se mereu la ușa guvernului*, din grația căruia tot mai speriază că va avea succesiunea. În scopul acesta s'a înscenat și caricatura unei fuziuni a fracțiunii conservatoare — prezidate până la moarte de Al. Marghiloman — cu partidul poporului. Dar câștigul acesta este atât de neînsemnat, încât nici chiar „Țara Noastră“ a dlui Goga nu-l încrează decât între ultimele sale articole.

— Dintre mișcările politice din afară, încreștăm la locul întâiu așanumitul *pact de garanții*, intervenit de curând între Franța și Anglia pe chestia raporturilor acestor puteri față de Germania lui Hindenburg. În sensul acestuia Anglia nu garantează cu putere armată decât menținerea granițelor apusene ale Reichului, lasă însă Franței toată libertatea de-a interveni — în caz de nevoie — și pentru asigurarea granițelor ei orientale spre Polonia și Cehoslovacia. Pactul, ce nu se cunoaște încă chiar în toate amănuntele, urmează a fi încă perfecționat, dar în mare ne desenează eventualitățile viitoarelor orientări externe.

— Incolo *Germania mișcă din greu și pe toate terenele pentru redobândirea situațiilor pierdute*. În punct de căpetenie al acestor alzuințe este incorporarea Austriei, iar un alt teren este războiul marocan, în care populația indigenă este afirmative instruită și înarmată de puterea germană.

— *Nici Ungaria nu se astâmpără*. Rețanșă față de toate țările successorale, care în chip firesc trăește în toate sufletele de sub stăpânirea lui Horthy, caută fel și formă să găsească temeieri pentru a putea avea măcar nădejdi mai de seamă. Cea mai de căpetenie între acestea este ideea reintronării Habsburgilor, care va mai prileji multe neajunsuri în Europa centrală.

— *Anduri și-ți spun și acum, din nou: Lasă-ți canonicii cei bărboși cu nevestele lor arțăgoase, și vino la noi! La primul pas te facem mitropolit la Caloceă*“.

Dar episcopul Hossu n'a părăsit pe canonicii săi bărboși, căci oricâte defecte ar fi avut aceștia, îi iubia ca pe împreună-lucrătorii într'u înălțarea mult oropsitei nații românești. Li avea ca pe niște sfetnici iubiți. Lor li-a destăinuit în 1914, după drumul din București, ceace nu putea să spună lui Tisza; cum a lăsat Marghiloman, când episcopul i-a povestit despre suferințele Ardelenilor. „Politica României — a zis — trebuie să tindă la eliberarea Basarabiei, care e în mai mare primejdie, decât Ardealul. Ardelenii sunt obicinuiți cu suferințele. De ar trebui să suferim încă un neoc, vom suferi, fiindcă suntem siguri, că în urmă totuș ne vom uni cu Țara-mamă“. A mai spus canonicilor: „Putem să fim liniștiți! Regețul are diplomați, cu care nici nu se pot asemăna diplomații Austro-Ungariei“.

În 17 Ianuarie 1917 s'a așezat spre vecinică odihnă trupul blândului arhieru Vasile Hossu, despre care ministrul de culte Jankovich mise, că e cel mai cuminte om din țară. O, de s'ar coborî peste noi spiritul lui blând, înțelept și împăciuitor, acum când lupta fratricidă primejduiește viitorul neamului nostru. Duhul lui de blândețe îngerească, înțelepciunea lui, bunătatea lui ar putea să facă minunea atât de necesară: Ar potoli patimile și ar împăca brații învâjbiți.

